

безъ друго, но е пакъ въ двомысліе; защо
 никой безъ друго не може. — За да познаешъ
 себе си основава се на добрини, а който себе
 си не познава основанія сж злины-тѣ. — Онзи,
 който струва добрини сѣки му е добръ. До-
 брини що приемаме отъ друго, обвързватъ ны
 да го лесно прощаваме съ каквото да ны оби-
 ди. — Най голѣма полза е да познаешъ слабос-
 ти-тѣ и погрѣшки-тѣ на други-тѣ; защо и дру-
 гого поправлявашъ и себе си упазвашъ. Все-
 гдашно-то употреблѣніе на хитрости, е знакъ
 на слабостъ-та и малодушіе-то. Брате мой!
 който не е готовъ да претърпи отъ никого ни-
 каквж обидж, той не е ни за съдружество, ни
 за пріятелство. Мы се на други-тѣ чудиме що
 сж непостоянны въ пріятельство, а други на
 намъ, спорѣдъ това трѣба да сме равно. Не-
 ма на свѣта по голѣмъ пріятель отъ чиста-та
 совѣсть, а по голѣмъ непріятель отъ злины-тѣ.

Т.

Този, които съсь злы-тѣ се дружи, ако да
 е и най честенъ; но изгубва и онѣзи честь, що
 ѹ имж. Сяка постыжка за състояніе-то на
 нашый животъ, има начинъ и благопристой-
 ность; светѣйша-та добродѣтель, като не е въ
 своя начинъ въ смѣхъ впада: защо сжщж-тж
 Божіѹ истина сама выка на онѣзи що се Бо-
 гу молятъ: дай Боже да ѹ люди видятъ. —